

da han alligevel maa have Embede uden for Kjøbenhavn og finde sig i at bo et Sted i Provinserne, og ogsaa han vil vel derfor nok finde sig i at flytte med. Jeg tror derfor, at denne Ulempe ikke har nogen som helst Betydning. Der er derefter Lægen og Organisten, og det hedder derom i Bemærkningerne, at man ikke kan vente, at de ville flytte. Ja, det er jo meget rimeligt. Jeg skal først gøre opmærksom paa, at Regeringen altsaa ikke har nogen Tvivl om, at man, naar Anstalten flyttes ud til en Provinsby, vil her kunne finde en Læge, som fuldt ud vil kunne paatage sig at udføre Gerningen som Læge ved den kvindelige Strafanstalt; man nærer ikke nogen Frygt for, at der paa dette Punkt skal opstaa nogen Vanskelighed; thi noget saadant nævnes ikke i Bemærkningerne. Men derimod nævnes der, at den nu ansatte Læge vil faa et Indtægtstab af 1,500 Kr., og Organisten et Tab af 600 Kr. Disse Mænd ere jo imidlertid ikke ansatte ved Anstalten som Embedsmænd; Lægegeringen besørges af en praktiserende Læge i Kjøbenhavn, som ved Siden af sin øvrige Lægegering har den Bestilling for en Løn af 1,500 Kr. at tilse Straffefangerne og Funktionærerne derude, og naar der ikke mere er nogen Strafanstalt, saa ophører dermed Forbindelse mellem Staten og vedkommende Læge; det er forbi, og man søger nu Forbindelse med en anden Læge, for hvem det ligger bekvemt at overtage denne Gerning. Dermed er Forholdet mellem Anstalten og den nuværende Læge forbi. Jeg ved derfor ikke, hvorfor det fremhæves her i Bemærkningerne, at den Læge, som for Tiden besøger Forretningen, vil faa et Indtægtstab af 1,500 Kr.; og det er jo desuden slet ikke sikkert, at han lider et saadant Tab, naar han faar hele sin Tid til sin Raadighed, saa bliver hans Praksis maaske saa meget større. Saa nævnes der endvidere, at adskillige af det øvrige Personale ville „med Iver“ søge over i anden Virksomhed for at kunne forblive i Kjøbenhavn; det fremhæves, at dette i „særlig Grad“ vilde gøre sig gældende, hvis Anstalten flyttedes til Fyn eller Jylland. Jeg forstaaer ikke, hvorfra Regeringen har faaet denne Frygt, og at den udmaler for os, at en stor Del af Personalet vil med Iver søge bort, saa snart Anstalten ikke længere ligger ude paa Kristianshavn. Vi have hørt og set, at Strafanstalten derude er en gammel Kasse, som er uheldig og daarlig i enhver Henseende. Skulde det nu være de Funktionærer, som

have deres Gerning og Embedsbolig derude i denne gamle Rønne, saa meget imod at komme til at bo nogle Mil ude paa Landet f. Eks. ved Hillerød, saaledes som nn Forslaget foreligger her, og komme til at bo i en af Danmarks smukkeste Egne, ja vel ubetinget den smukkeste, umiddelbart ved en Jærnbanestation, hvorfra man paa en lille Time kan komme til Hovedstaden, og i en Bygning, som er opført efter alle Nutidens Fordringer, og hvor altsaa ogsaa Funktionærernes private Boliger blive udmærket og fortrinlig indrettede i enhver Henseende? Det lyder dog virkelig ret urimeligt, at alle disse Funktionærer skulde have saa meget imod dette, og at de absolut ville leve og dø paa Kristianshavn og med Iver søge bort til noget andet i Stedet for at flytte med. Jeg fremdrager dette, fordi jeg i det hele taget finder det mærkeligt, at Regeringen fremhæver det som en saadan stor Ulempe og Ubehagelighed for en Embedsmand eller Funktionær at komme til at bo et andet Sted end i Kjøbenhavn. Der er dog saa mange Embedsmænd, som maa finde sig i det og finde sig ret godt i det, og som leve godt ude omkring i Landet, der er en Mængde Embedsmænd, en hel Etat, Jærnbaneembedsmændene, som maa finde sig i meget hyppigt at blive flyttede og ofte af Grunde, som det ikke er nemt at se; der kommer ofte med kun et Par Dages Varsel den Ordre til en Jærnbaneassistent, at han om 2 eller 3 Dage skal overtage et andet Embede og flytte hen til et Sted, der maaske ligger i en helt anden Kant af Landet. Den Maade, hvorpaa der tales her i Bemærkningerne om de Vanskeligheder, der ville være forbundne med at faa Funktionærerne til at flytte med, giver et Indtryk, som om i det hele taget det at ansætte en Mand et Sted ude i Landet var en saa stor Ulempe og Ubehagelighed for ham, at han hellere vilde opgive sit Embede og blive i Kjøbenhavn. Vi har jo dog ogsaa for ganske nylig set, at Medlemmer af den høje Regering, deriblandt ogsaa den Minister, som i Fjor forelagde dette Lovforslag, have allerunderdanigst andraget om at slippe for deres Embeder her i Kjøbenhavn og søgt ud til Provinserne, og jeg er overbevist om og jeg haaber, at de befinde sig meget vel derude; det er virkelig slet ikke saa slemt at bo i „Provinserne“. Men, siges der saa videre i disse Bemærkninger, som den højtærede Justitsminister, da Lovforslaget blev forelagt, benævnedes som de „vidtløftige Bemærkninger“. Der er ikke